

ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ "ΑΠΑΓΩΓΕΙΣ, ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

(Καταπληκτικά και χρήσιμα γεγονότα, που μοιάζουν με μυθιστορηματικές περιπέτειες)

B'
ΔΟΥ πάνω σήμερα μεριμνά αποκαλυπτικά άνεκδοτα, παραμένα από το βρέβιο του "Αγγλού δημοσιογράφου Εδουάρδου Σάλιβαν, σχετικάς με τη δράση και τάξις μεθόδους των Αμερικανών ληστών και «άπαγωγέν», για τους διοίκους εύχαμε γράψαμε και σε προηγούμενο φύλο μας.

Εδώ και τρία χρόνια, μάλιστα απομνημόνευσαν την είδηση της έξατης "Έντι Κοντάχι", γιατί μάς πλουσίας είχανείς από την Όμαχα, της πολιτείας Νεμπράνο. Τήνη έπειτα της απαγωγής, ο ληστός έσπειλαν στούς γυναίκες των μικρών αγαπητών την έξης έπιπολή:

"Έκλεψαμε το παιδί σας και για να το ξαπλώσετε πίσω σώδω και άρεσα, πρέπει να μάς στείλετε 25,000 δολάρια. "Αν μάς στείλετε τα χρήματα αυτά, το παιδί θα σας έπιστρεφει ηγετικός.

"Απόγνωστης, θά το τυφλώσουμε με βιβριόλι! "

Δέν θά περιορισθούμε μάλιστα ώς έκει. "Άλλα θα κλέψουμε και ένα άλλο παιδί από τη γειτονία σας και θα ζητήσουμε και για' αντό έκαπο χιλιάδες δολάρια, από τις δύο τις μισές θά τις πληρώσετε σεις. Στό δεύτερο αντό παιδί θα δείξουμε τον γυναίκα, για να βεβαιωθήσεις ότι είναι ζωντανός και για να δή σε ποιον κατάσταση βρίσκεται. Κι' όταν μάς δοθούν ή έκαπο χιλιάδες και' αφεβεί έλευθερο το δεύτερο παιδί, θα σας μάκηση για τα χλιά του δικού σας.

"Άγανθος μάλιστα την περίπτωση του μικρού Τσάρλον Ρός, θά πληρώσετε διάσημος τις 25,000 δολάρια πού σας ζητοῦμε. Γιά θεωρήστε. Είχαμε κλέψει τὸν μικρό Τσάρλον Ρός και ζητήσαμε εικοσιά χιλιάδες. "Ο γέρος Ρός ήταν πρόθυμος κι' έπιους να πληρώση, άλλα ότι Μπλεύρος, ό περιφρός μεγάλος στεπέτης, τον έμποδίστη, βεβαιωνόντας τον ότι θα κατώθισεν ν' άνακαλύψῃ τούς κλέρτες και νά γλυτωσή τὸ παιδί. Ο Ρός τὸν έκονε... άλλα πέθανε από συγκοτή καρδιάς, όταν είδε νά τον πηγαίνουν τὸ παιδί του νεκρό. **ΑΥΤΟ ΝΑ ΘΥΜΑΣΤΕ.**

Ο διστυχισμένος πατέρας Κοντάχι, μάλις διάβασε τὸ φοβερὸ οινό γράμμα, πήγε στὴν Τράπεζα, σηκώσας τὶς 25,000 δολάρια πού τον ζητοῦσαν οι ληστοί, καὶ τὸ βράδυ, μάλις σκοτειναίσσε, βγήκε έξω από την πόλη. Αφιστέρα, στὸν δημόσιο δρόμο, ήταν καταγής ένα πόκκινο ήλεκτρικό φανάρι. Έξει τὸν έγραφαν οι ληστοί ν' αφήσουν τὰ λεφτά. Κι' έκει τὰ άφησε πραγματειδῆς κι' ξεψυγέ.

Πρωινόφων, τὴν άλλη μέρα, σήμανε τὸ κουδούνι τῆς έξιπτωτρας τὸν σπινδό του, κι' διανό τον, μέ τη γινάντα του κατέβικαν κι' ανοίξαν, είδαν έμπορος τους τὸ παιδί τους, σῶσ καὶ άδιαβές. Τὸ είχαν φέρει οι ληστοί μὲ τὸ αντούνητό τους, το κατέβικαν στὴν πόρτα, κτύπησαν τὸ κουδούνι, μὲ έγραφαν διλοτάρης.

"Η άπαγωγή αυτῆς είχε κανεὶ μεγάλο θύριδο σ' δηλ τὴν πολιτεία τῆς Νεπαράσκα, γιατὶ δι Κοντάχι ήταν πρόθερος ἐνὸς μεγάλου τράστο πρεσβυτηροῦ. Ή αστυνομία λοιποὺς ἔβαλε τὸ δινάτα τῆς άνακαλύψεως τὸν άρχηγὸ τῆς συνιασμάτων, κάποιον Πωι Κρόνον καὶ τὸν συνέλαβε. Επάνω τον βρέθηκαν διάφορα γράμματά του, μέ τὰ όποιαν άπειδεινύτερα φανερόν ή ένοχή του.

Όποτε διανό τον έγινε ν' δίκη του, τὸ διεκατέριο τὸν άθωσει... .

Κι' έπειτα από δύο μῆνες, δι Πώτ Κρόνον — άναδεινα μάλις φροά — εξέδωκε ένα βιβλίο, στὸ διοίκητο περιφρόφαφε λεπτομερεῖς πᾶς είχε άπαγγέλει τὸ παιδί του Κοντάχι. Τὸ βράδυ τού ληστού έγινε άναρπαστο. Εν τούτοις, ή αρχές δέν τὸν συνέλαβαν.

Έξισσον παραξένη είνε καὶ ή περιπτέτεια πού συνέβη πρὸ δύο δέκαν τὸ μιστρες Μάκ Γκέχτ, σύζυγο ένὸς πλουσιωτάτου γιατιού στὸ Σιάρχε.

Μιά συμμορία ληστῶν τὴν άπήγαγε, ένα βράδυ, ποὺ είχε βγει περίπτωτο μὲ τὸ αντούνητό της. Μά δέν εἶνας απὸ τους δύο άρχηγοὺς τῆς συμμορίας, Σάγκερ ώς ποὺ νά σταύτη τὸ γράμμα για τὰ λύτρα στὸν οδυνόγο της, τὴν έφωτενθήκε τρελλά. Κι' αφοῦ συνεντούθηκε μὲ τὸν άλλο άρχηγό, άποφάσισαν να τῆς άποδώσουν τὴν έλευθερία της. Τῆς έλυσε τὰ χέρια καὶ τῆς είπε:

— Κυρία μου, ή διμορφά σας μέ έχει ξετελλάνει. Δέν μποροῦ λοιποὺ κάπως κακὸ σὲ μὰ τόσο δράμα γνωτά, δύος είστε σεις. Είστε έλευθερη, κυρία.

Τὴν άλλη μέρα δι Σάγκερ, μὲ τὴν έλπια, προφανώς, νά έξαργωσθεις εἰς έρωτα τὴν ίπποτοις διαγωγή του, πηλεφώνησε στὴν κοινία Γκέχτ καὶ τὴν παρακαλεῖσαν νὰ συναντηθοῦν τὸ άπόγευμα... γιά νά πάρουν μαζὶ τὸ τούτο!

Έντομεταξὺ δύοις, δι Πώτ Ρός, δι ζακουστός Αμερικανός τετελέτι καὶ άρχηγὸς τῶν άνιχνευτῶν τοῦ Ελευγχελέως τοῦ Σιάρχου, ένεργοντες για τὴν άνευρεσι τῆς άπαγωγῆς καὶ μόλις έμαυλε δι τὸ κοινωνία. Γκέχτ είχε γιαφίσει στὸ σπίτι της σόνα καὶ αβλαβής. Έτοιχε νά τη συναντήσει καὶ νά τη ρωτήσει γιά τη λεπτομέρεια τῆς άπαγωγῆς καὶ τῆς άπελευθερώσεως της. Καὶ δι πηγήθηκε τὸν κεραυνούδολό ξώστα πού είχετενεύει στὸν άρχηγομαρτιρία.

— Α! Ωραία, είτε είναιραμενός ο ντετέπιτο. Είμαι βέβαιος πώς δι ληστούς απόδημοι πού σπάνιας στὸν προσταθήσιον νὰ πλεξη έρωτικό ειδύλλιο μαζὸν σας. "Αν σᾶς ζητήσει λοιπούν νὰ συναντήσητε, νά δεχθῆτε. Μόνον νά με είδετε προγραμμένον.

Κατὰ διεβαλίξει σύμπτωσαν, δι Ρός ζακαράτηγη τὴν έπομπή στῆς κυρίας Γκέχτ καὶ φιορούτων μαζὶ της στὸ σπίτι της τὴν στιγμὴν ποὺ τηλεφώνησε δι Σάγκερ. Αγοράγοντας τὸ πηλεφώνησε δι Ρός, έγνωσε στὴν Γκέχτ νὰ δεχθῆται τὸ φαντάρι. Καὶ τὸ ίδιο απόγευμα βρισκόταν, μαζὶ μὲ πέντε άνθρωπούς του στὸ ζακαροπλαστεῖο, διότι έπροσετο νά γίνη τη τείνοσια. "Ετοι, σταν έπανονταί στὸ ιστονικό τὸ ληστόν, πού έπειτα πορεύεται τὸ ζακέρο, ζώμησε καὶ τὸν συντρόφον. Στὴν άστρινη τὸ ληστόν, πού έπειτα πορεύεται τὸ ζακέρο, ζώμησε καὶ τὸν συντρόφον.

Μιὰ περιπέτεια, διμία μὲ σημερινή κινηματογραφική τωνιάς, συνέβη στὸ Λός "Αντζελες", τὸ 1930, στὸ κάποιον μάστερ Μπλαϊς Κάρες καὶ στὴ γινάντα του.

Ενα βρούδι, οι δύο οινογοι είλον ζευκίνησε απὸ τὴν έπανή τους για τὰ πάπερα στὸν φιλικὸ σπίτι, μὲ τὸ αντούνητό τους, τὸ άπολο έρημοντος δι Κάρες. Σ' ένα απόμερο σημεῖο τοῦ δρόμου τοὺς προστέρευσε ένα άλλο αντούνητο, τὸ άπολο μὲ μιὰ ζαφιρική στραβοποιία μπήκε μαζί του προσπάτη στὸ δικό τους.

Οι δύο οινογοι είδαν τὸν άστρινον ιστονικό τὸ ληστόν, πού έπειτα πορεύεται τὸ ζακέρο.

— Ορθιον, καὶ φημὶ τὰ ζεριά, Κάρες!

Φιοριά, ζακαρούντανε μάστος.

— Κατεβάτε κι' έλατε στὸ δικό μας αντούνητο, ζακαριάτης εἰς φρονή.

Καὶ πάλι σὲ δινό σημερινοὶ ίππαντανε καὶ πέμπαν στὸ αντούνητο τῶν ληστῶν, άναμεσει σὲ έξη.

Οι ληστοί τῶν οδηγησαν κατόπιν σ' ένα σπίτι, σὲ μιὰ μαζωρή συνιασία καὶ διάταξαν τὸν Κάρες, μὲ τὰ πυτσόλια στὸ χέρι:

— Καὶ τώρα, Κάρες, βγάλε τὸ στινό σου... "Ετοι, όπωσι... Βγάλε καὶ τὸ βιβλιάριο τὸν τοσέ... Ποιδί καὶ τὸν κόφη τέσσερα τοσέ καὶ έποχηραφε διού, γιά δέκα χιλιάδες δολάρια τὸ καθένα, τοῦ άλλου μια διάταξη. Διώμαδι ἐν διώρι για πενήντα χιλιάδες δολάρια.

— Κάρες έξετέλεσε ποτα τὴ διαταγή. Οπότου έταψησε τὰ φέρη μια μαργή παρατήρηση.

— Αρούστε, καὶ κύρια γίνωστε. Υπόγραψα τὰ τέσσερα τοέ, όπωσι μὲ διατάξει. "Άλλα φοβούναι ότι δεν θὰ μπορέσετε νὰ τὰ έξωγνωσθετε. Τέτοια άρα, όπωσι, έπειτα, ή Τράπεζες είνε κλειστές. Ως αδιο τὸ ποιό, πού δὲ άνακένων, οι φύλοι μας καὶ οι οιναφέρουν στὴν άστρινηα. "Ετοι οι άνθρωποι σας πού θὰ παρουσιασθοῦν στὴν Τράπεζα για νὰ δισαγγιώσουν τὰ τοσε.

— Μήν άνησχεις, τὸν άπιάντησε ή φωνή. Θὰ δις; δητι δι έξαργωδούν τὰ τοσε, άποψε μαλάς.

— Εγίνεις για μερικά δευτερόλεπτα σιγή, έπειτα ή πόρτα άνιασε καὶ περιέστη μέσα σὲ άρχηγός τῶν ληστῶν, φορώντας μιὰ προσωπίδα καὶ έκρυψε διλό τὸ ποστούρο τὸν ώρα τὸ πηγόντων. Στὸ χέρι του κρατούσε δινό πυτσόλι.

— Έκει, είπε στὸν Κάρες διένυστας του ένα άλλο τραπέζι, είνε τὸ τηλεφώνο. Θὰ πάρως τὸ άφοντο καὶ θὰ ζητήσης τὸ φύλο σου Γονδρότερος, τὸν μεγαλοπιτακάλη. Το μαγαζί του είνε πάντα άνοητο καὶ αντόδημος έχει πάντα στὸ χρηματοκιβώτιο του. Θὰ τού είπης δι τού έχεις άνγκη από πενήντα χιλιάδες δολάρια, δητι τού στέλνεις μὲ ένα άνηστο ποτα στὸ τοσε καὶ δητι τὸν παρακαλεῖς νὰ σου τὰ έξωγνωσθι απόψε. Πρόσεξε μήν τύχεις καὶ σου σφύγει παμπά ητοττηη λέξις, γιατὶ δι θά σου τινάζω τὰ μυαλά στὸν άρειο.

— Ετοι, μὲ τὴν άπειλὴ τῶν δύο περιστόρων, δι Κάρες ζήτησε στὸ τηλεφώνο τὸ φύλο του Γονδρότερος καὶ τού διέβαλε τὴν παράλληλη νὰ ξεφορτωθει τὸ τοσε. "Ο μεγαλοπιτακάλης, πού δὲν ιππεύστηκε πίπτεται, δὲν έφερε καμπάνια δισοκολία. Κι' οι ληστοί σὲ μιού οώρα τίρησαν εἰς έπειτα πορεύοντας τὸν Κάρες καὶ τὴν γινάντα του νὰ πάπερα στὸ φιλικό τους σπίτι, δητι ησαν καλεσμένοι καὶ δινού, πρέμοντας άκομή απὸ τὴν συγκάντη ποτα, δηηγήθραν τὴν μιθηστητική περιπέτεια τους.